

ius felicitas.

Sepal.

Caution. l.

3. ut. 48.

Med. facul.

pag. 118.

Turgesc-

centus prae-

ceptuam de-

beatur.

Etiam de

utis & abu-

su p. 377.

Hippoc.

de Humor.

pag. 315.

6. Galen.

Hippoc.

ibid. Ballo-

Coat. 107.

Hippoc.

de Vici.

aut. pag.

309.

ibid. pag.

304.

P. Prosp.

Mattian. in

aphor. 22.

l. 1.

ibid. Gal.

l. 1. aphor.

comm. 14.

Hippoc.

de Humor.

pag. 315.

ibid.

Valef.

meth. pag.

269.

Prop. Mar-

oim.

lian. ibid.

l. 1.

ibid. Gal.

l. 1. aphor.

comm. 14.

Hippoc.

de Humor.

pag. 315.

ibid.

Valef.

meth. pag.

269.

Prop. Mar-

oim.

lian. ibid.

l. 1.

ibid. Gal.

l. 1. aphor.

comm. 14.

Hippoc.

de Humor.

pag. 315.

ibid.

Valef.

meth. pag.

269.

Prop. Mar-

oim.

lian. ibid.

l. 1.

ibid. Gal.

l. 1. aphor.

comm. 14.

Hippoc.

de Humor.

pag. 315.

ibid.

Valef.

EADEM est querimonia de Sudorificis, Hydroticis, & Diureticis remediis. Quod Tussilentibus Sudorifica, Hydroticis Diuretica, Agydrotica Syphilidi possint afferrere, sciunt rebus artis eruditi. At vero, quatuor eadem, ex Tussi Peri-
pneumoniā, ex Hydropē Tympanitē, ex Veneris morbis lethales fecerunt affectus. Hæc sanē medentis animus prorsus incertarent. In eodem hæsitant luto, qui solā Catharsi (quasi *gladio delphico*) serosam quamlibet *colluviam* profligare
volunt. Sed horum sententiam refellere interest vitæ. Serosi affectibus Purgationem competere, nemo sapientum dubitat. At in omni morbo, qui serum oleat, statim purgationem iterum & sepius audere, ambitiosa nimis est artis cupiditas à nostris morbis abhorret barbara nimis hæc *Arabum* doctrina. Sero morbo exicipiuntur sanguinis recrementā, tunc subduls ille liquor sanguinem eluendo, in lixivium abit: testis est asities, cujus signa sunt prodroma aut assiden-
tia, urinae lixiviales & lateritiae. Sanguis etiam *Fluorem* passus totus in aqueum humorem abit, unde *Anasarca* nascitur. Hic quidem hydrops, Diureticis, hydragogis (minis Diaphoreticis) curari se patitur. At verò quā etiam illud esse so-
let hæc ipsa medicina! si sitis nimium fatiget, aut si depressam sanguinis energiam omiseris relevare. Sub acuis morbis si sanguis ebullierit, sero desumpat; si desuberit, totam in serum impuritatem refundit. Inde Urinarum Nube-
culæ, Enæremata, hypostasies. Sic optata se producit Coctionis argumenta. Huius sub auspiciis Catharsin aggredi consilium est, secus inconfutulum. Vidēs morborum causis serum saturatur. Ille tunc sponte decidit, nisi foras amandetur, Apostasie pariunt & Recidivas. Serum igitur sic excretioni paratum fugā geturitur. Per sudores, alvum, urinam, non perinde est. Sed vias & loca desinant, morbi Species, Indoles & Proclivitas; Etas, Regio, Temperamenta. Itaque positis in
sero morborum exuviis, genuinus est Purgationi locus, idonea opportunitas. Sed cave ne fucum tibi faciat fillax humorum *Orgasmus*. Hic sæpe turbine sanguinis cum sero bullientis simulatur. Hoc colore importune motant alvum, quò
serum extundant. Sed quò succellu, quo nemine, quā auctoritate, quā ratione ipsi viderint. Furiali fermento abieci humorum massā, sanguis & serum incerto feruntur. Hinc ægri dolent, uruntur, anguntur. Sed tū temporis, oppressā
naturā, nihil felicitate externi potest. Sanguis interitum eliquatus, servit incontinens, partes morbo madore respergit; sed tumultuans est humoris non naturæ motus. Ejusmodi *serosam colluviam* Catharsi lacessere, *crabrones est irritare*. Pur-
gatio vitæ morbi causæ, non vincende debetur. Supponit, non tradit victoriam. Crisum instat, morborum curationem terminat, non inchoat. Verūm, an tantum victos, & senescente morbo castigatos humores, licet exterminare? Hucusquē
pejls se habere genus humana? *Credat Judeus Appella, non ego*. Ut ut sit, is esse potest humorum impetus, *ea ferocias*; ubi Coctionem absolutam prævertere fas est, expectare, nefas. Si *peracorum* initio sic turgat humor, ut ad partes excretioni
dicatas viam affecerit; si ex Abdominis *borborygmo*, urinarum conditione, morbi celeritate; non procul abesse Coctionem aliquantam constitit: hunc esto moveas humorem; præsertim cū perspectam habes ad defectionem vel ad Vomitur,
ægrī facilitatem: cū quicquid minus impendit ex Pharmacō, quā ex Morbi gravitate periculum. Similiter si partibus sic impegit turgescens serosus latex, ut itus ac reditus sanguinis ferme perierit; si spes coctionis est undequaque abscessa, tunc Mo-
chlico, tanquam classico, feriantur Naturæ vires excitabis. Imprimis, si nulla sit ex parte severioris Methodi, serum expectatio meliorum, Aconitico hostem accere tentabis præsidio. Sed hinc abint flammantes urinæ, distent animis hypochondria,
exucca lingua, clamosa sitis, viscum ætus aut inflammatio. His cautionibus humorem *Orgasmus*, surgentibus morbis, succutere par est. At hoc fit artis magisterium, non usus assiduum: *plurima enim non surgunt*. Si vel injecta feri mentione ad
Purgationem properes, probrum incurtes Medici nimium diligentis. Ad rem hanc igitur agendam, simul adhibeat & industria celeritas, & diligentia tarditas. Cæterum de coctione Febrium Malignarum desperanda sermones, sermones sunt.
Tarda quidem est, sed tandem ventura. Inde popelli maxima pars, ex superis febribus malignis sua sponte evadere: sua miseris felix, quod Medicatricem Naturam incondito purgantium usu interpellant, ipsi copia non daretur. Et reverā,
præmaturā Catharsi ab *Orgasmo* periculum declinare conaris? Ipsemet accersis. Sub illis morbis vel accidentia suis in causis recta læscendo, quam timueras *turgentiam*, provocas. Vel jam fuites serosus humores, in arcem vitæ detrudis.
Denique quod est ultima metis malorum, febribus quam tantum olēsceras malignam, præconi Purgatione in Febrem re ipsa talem convertis. Fac igitur, malignos affectus præmaturā Catharsi aggredere; Sed cave tuo ne decesseris officio, hic
Medicum te præta; non Pharmaci plūs aqū consilis, legitime methodi præcepta teneo. Ut prudens malorum prælagus, statim nascenti morborum malitia prospicias. Sic igitur identidem ingeminatā venæ sectione, parata sint
humorum commercia, ut Purgationis impetum ac turbas sustinere possint. His omisiss, quidquid ludas miraculi; jura violas, artem prodīs, quamquē profiteris ore Methodum, factis negas,

AGEDUM ab aqua genus humanum denuo vindicatur. Hæc semel mortales petiisse fat est. Heu mille opinionum insolentia! cū igne vivitur, aquā pereundum esset. Doliat stomachus, statim ad aromata. Caput gravatur, præsto
sunt utulate potiones. Tales sunt plūs satis familiares *Theæ, Cophæ, Chocolate* decoctur; milique sobrietum pelses, quibus artem & vitam infamarunt. Aquā sitis non avertitur, sed rebus quæstia siticulosis invitatur. Siti arde-
re amant, non levati. Indē quæ ad perenda vina genit, vinis aut meracioribus, aut pessime medicatis abutuntur. Polthæc morbos à sero vel aquā repetas. Sed hic emendandum venit vulgi præjudicium. Serum morbosum, ignavi non
est aut fatui saporis: crudum illud vel frigidum statuer, erroris est. Quā incept igitur calidiora huic opponunt remedia! non frigidum est, quidquid in sanguine crudum audit. Crudum sit quidquid à temperie benignā recedendo, calori
nativo minus est morigerum. Hoc in sero humores *deleptos*, omneque jugum respuentes, crudi sunt. Hos enim indomitos non regit Natura, vix vincit calor natus. Eodem impingunt, qui Pituitam aut *Serosam Colluviam*, frigidioris
stomacho attribunt. *Menstruum*, quo imbutur ventriculus, in multis magis evedum est, quam depressum; perversum sapit, quam eversum est. Corallia, Plumbum, Aceto melius subiguntur, quam Spiritu niri; Ergone hic imbecil-
lior? imò verò, sed ineffabiles sunt solventium cum solutibus proprietates & convenientie. Pari ratione stomachus, minus vi, quā singulari aptitudine *menstrui*, solvit alimenta. Hinc in multis cruditates pari vini potio, quas frigi-
da curat. In Fame Caninā, Chlorosā, Picā, Malaciā, Menstruum acuitur, Carbones enim, Calem, & Gypsum digerit: attamen pessum abijt ciborum Concoctio. Igitur, si importuna sputatio, Distillationes assidue, Rheumatismi, quempiam
vexaverint; Ventriculi frigidum, jecur incallescere fricatur. Idem, si Serum aut Pituita Senes molestat, frigeant eorum ne incalueris sanguinem. Flammā, quā vivit homo, hæc eadem consumitur. Glicite in Pueris, ardet in Viris, defla-
grat in Senibus. Serum ergo sanguis adurit, non varescit. Hinc Urinarum Ardores, Dysurie, Strangurie, Calculi, domesticæ senectutis affecle. Eosdem urunt immediabiles femē Pruritus, Herpetes, Impetigines. Si Tussi quan-
tiantur, urpis si sitia ab nalo pendat, si Althmate supirent, toti denique distillent, femē dices tot excentes à corpore ferventi fricturas. Vides, ut igneæ Colliquationis focus est *Serosa Colluvies*. Hanc ob rem Rheumaticos à potu accere,
siti enecare est. De Sero igitur has tibi dicito leges. Intrās partibus alimentum, foras sanguinis purgamenta convehit. Indē Pyralismi, Sudores & Urinæ criticæ dantur: contrā pessime fortis est Serosi alvi fluxus, fœde colliquationis argumen-
tum. Sero sunt morborum *Metastasis*. Eodem ad singulas vèctantur corporis partes Arterulæ aut Calculi; ab his enim immunes que gloriatur! Jecur, Pulmones, Cor, Cerebrum, Intestina, suos non sibi cudent lapillos; totum varia sangui-
nis ejecamenta. Horum igitur semina sanguine contineri, quis dubitaret? Et verò tota perit vel peritissimā Lithoconi opera, nisi calculi causas in sanguine non raro superfluitas præfocarit Medicus. Spiritus à sero vehiculum mutuari, non fide caret.
Illud succum dixeris *Nervosum* nec nē, de nomine lis est. Saltem spiritus dissolutos esse vapores, non approbatur. Bono corporis publico ferens in sanguine non raro superfluitas præfocarit Medicus. Spiritus à sero vehiculum mutuari, non fide caret.
flamas abijt Microcismus. Serosum latice vas Naturæ coarctuit. Quem Pericardium complectitur, non hac fortē, sed sanguinis vitium fecerit, & sine si aliquem incolumem gladius subito peremerit, tunc sero vacat
Cordis capsula. Hoc igitur sanguini aduisci primitis institutum est. Quod vel exundet, vel à sanguine seipsum intra vasa ferat, à morbo est. Quiddam habet virtutis, à sanguine manat. Serum enim ad partes appellit, pellit sanguis.
Omnis ergo morbi patius est *Serosa Colluvies*, nullius parens. Serum, si defuerit, non unus committitur morbus; Etiam si redundans aduiscit, nullus. Sero mederi accessorium est; sanguini, præcipuum. Venæ sectione sanguinis remota-
ris, dulcorantibus acedimentis sustuleris, serum resorbetur; Hydragogis, ipsam aquarum solvis Cataractas. *Catharsin* exigit *Turgentia*, suadet Concoctio. *Turgentia* non sit quævis humorum iniquis, quā Morbus prædidit, ut plurimum
enim talis procella, & incurventā victimā non placatur. Sed interdum serosus humor (irritis aut elusis aptioribus remediis) ad partes, sedem ibi fixurus, abripitur: hōc in præcipiti periculō, nē viscum abditis recessibus penitus adhærescat,
experi licet quod alius optentidum. Igitur nē cymba pereat, Mochlico jactura faciendā est. Tali succulsi resides humores, præterlabentis sanguinis vortici relictis, ab apostasi revocas, feruque in vasa refundis. Hæc sit te consilia ducant, ag-
sis *Cruda medicare*, Catharsi *Serosam* extermina *Colluviam*. Sed cura Gravidarum Sero crepantia, Hydragogis ne minuas, futuri enim hominis extingues originem. Prægnantes licetcom exuperantia laborant, hinc iis *Hydragogis* est Venæ Sec-
tio, non *Catharsis*. Similiter cū infans à matre recens Hydrocephale teneatur, in causā fuit arcana quedam compressio. Quid multa? Quovis in Sexu, Morbo, Etate, Temperie, *Serosam Colluviam* invehit aut mora sanguinis aut Dyscrasia,
His à sanguine recedentibus, illa recedit.

Ergo Morbi non à Serosā Colluvie.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Jacobus des Prex.

M. Perrus-Paulus Guyart.

M. Franciscus le Rat.

M. Ludovicus Labbé, Censor Academiæ.

M. Andreas Engelhardt, Professor Regius.

M. Josephus Thomasseau.

M. Bertinus-Dienxvoye.

M. Guillelmus Petit, Serenissimi Delphini Principis Primarius Med.

M. Rolandus Merlet.

Proponebat Parisiis PHILIPPUS HECQUET, Abbavillæus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1696.

1306

(Suite)